

1893-2020.

Gyülekezeti Hírmondó

2020. Húsvét

16. évf. 1. szám

„Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt középen, és így szólt hozzájuk: „Békesség néktek!” És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat.” Jn. 20:19-20.

Jézus Krisztus halála után nem sokkal félelemtől megbénult emberek gyülekeztek össze egy jeruzsálemi házban. A tanítványok elvesztették Mesterüket, vele, benne pedig mindent, ami értelmet és reményt adott az életüknek. Szívükben hiány, kétség, kérdések sora dolgozott. Mást gondoltak, vártak és hittek Urukkal kapcsolatban, mint ami történt. Jézus meghalt, eltemették, már sírban nyugszik harmadik napja. Mi lesz a sorsa a Jézus-követőknek? Hogyan lesz a holnap? Ebben az egymással való összezártságban, félelmekkel terhes szívállapotban, nyugtalanító élet-helyzetben jelent meg közöttük Jézus. Bár az ajtók zárva voltak, Ő megállt a középen és ezt mondta: „Békesség néktek!” „És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát.”

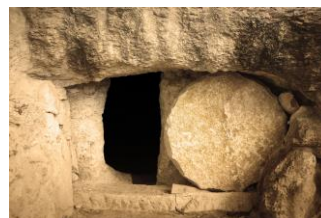
Sok minden mást mondhatott volna az Úr tanítványainak, de Ő sebeit mutatva békességet adott nekik. A Feltámadott arra utalt, hogy Isten

valóban megbékült az embervilággal, s hogy az övéire sem haragszik. Azt üzenté az Úr: Isten haragját magamra vontam, elhordoztam, megfizettem helyettetek! Sebhelyeim a bizonyosságai annak, hogy megbocsáttattak bűneitek! Elhoztam a menny békességét néktek! Kedves Testvér, Jézusnak ma is van hatalma igéje és Szentlelke által belépni a járvány miatt magunkra zárt otthonainkba. S ha jön, ugyanezt akarja adni ma is, amit kétezer éve! Ha a lelkedben most nyugtalanság, aggodalom, félelem lakozik, ha elfogyott hited, ha szívedben meghűlt a szeretet, ez a Feltámadott húsvéti ajánlata számodra és a tieid számára: „Békesség néktek!”

Az otthonod bezárt ajtaja nem zárhatja ki a békességet hozó Jézust, de a bezárt szíved igen! Ezért biztatlak a szép fohász soraival: „Csak nyisd ki a szíved, és sose félj, mert él az Úr! Csak nyisd ki a szíved, s kérd te is Őt, hogy Ő legyen Úr!” S ha Ő Úr lesz, akkor te békességet nyert örvendező ember leszel!

Áldott húsvétot kívánok!

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

Pesterzsébet-Központi Református Egyházközség
Lelkészi Hivatala
Lelkipásztor: Takaró Tamás Dániel
Cím: 1204 Budapest, Ady Endre utca 81. Telefon: 283-00-29
E-mail: pkre@pkre.hu

Húsvéti gyülekezeti körlevél

Ikt.sz.:75/2020.

Kedves Testvérünk!

„...eljött Jézus, megállt közepen és így szólt hozzájuk: Békesség néktek!...”
Jn. 20:19/b

Húsvét a kereszténység legjelentősebb ünnepe, ami 2020-ban, szerte ezen a világon egészen különös helyzetben talál a Krisztus-követő emberekre. A koronavírus okozta előírások következtében zárt ajtók mögött vagyunk kénytelenek ünnepelni Jézus feltámadását. Azonban az ige, a testté lett Ige nincs börtönbe, karanténba zárva! Mint az első húsvétkor, ma is megteheti a Feltámadott, hogy belépjen zárt ajtóinkon keresztül otthonainkba és szíveinkbe mondja: „Békesség néktek!”

Akinek váltságáhalálára emlékeztetve megjelenik és „megmutatja sebhelyeit”, s aki így bűnbánatra jut, hisszük, hogy Istennel megbékél, ez által pedig magával és a másikkal is békességre jutó, azaz húsvéti emberré lesz. Készüljünk erre a csodára azok mellett a feltételek és lehetőségek mellett, amelyek adattak! Hallgassuk a hirdetett ígét minél több közvetített alkalomba bekapcsolódva, mert a Feltámadottban való élő hitre és így örök életre egyedül az ige vezet!

Szeretettel ajánljuk ünnepi alkalmaink hallgatását, kérve azt is, hogy mondjuk tovább közeli- távoliainknak egyaránt ennek lehetőségét, hogy minél több magyar otthonban szólalhasson meg az evangélium!

IV. 05.	Virágvasárnap	10 óra	istentisztelet
IV. 06-09.	Nagyhét	18 óra	bűnbánati előkészítők
IV. 10.	Nagypéntek	10 óra	istentisztelet
IV. 12.	Húsvét I. napja	10 óra	istentisztelet
IV. 13.	Húsvét II. napja	10 óra	istentisztelet

Áldott húsvéti ünnepet kívánunk!

2020. április havában

Brandenburg Sándor s.k.
főgondnok

Takaró Tamás Dániel s.k.
lelkipásztor

Több évtizedes hagyományunk a húsvéti hálaáldozat. A koronavírus okozta helyzetre való tekintettel azt kérjük, hogy a hálaáldozatra szánt összeget is utaljuk át, vagy egy borítékban dobjuk be az Egyházközség postaládájába névvel, címmel, megjegyzéssel ellátva: „Húsvéti hálaáldozat”. Köszönjük a testvérek szíves megértését, rugalmasságát, segítségét!

Presbitérium

Virágvasárnap 2020. április 5.

Állásfoglalás az úrvacsoráról mostani rendkívüli helyzetünkben

Kedves Testvérek! Többször tárgyaltuk lelkészek, főgondnok az úrvacsora kérdését. Mint tudjátok, a vonatkozó állami előírások szerint a templomban nem tudunk közösen élni a szent jegyekkel. Mivel egységes álláspont nem született Egyházunkban, – és az egyházközségek törvényeink szerint autonóm módon működnek, így dönthetnek –, kialakítottuk sajátunkat: miszerint ún. online úrvacsorát nem tartunk, testvéreinket nem bízattuk a sákramentum lelkipásztor nélküli, otthoni kiszolgáltatásra. Ez némi magyarázatra, indokra szorul.

Sokféle szempont és érv közül számunkra a legdöntőbb a Szentírás tanítása az úrvacsoráról. Másodlagos, de fontos egyházi törvényünk,

hitvallási irataink és református dogmatikánk útmutatásai is. Mit mondhatunk ezek alapján? Abból induljunk ki, hogy mi az úrvacsora.

Az úrvacsora a bűnbánat helye és alkalma, az erre méltón előkészült, vétkeit bánó ember számára. Sákramentum, azaz szentség, Istennek való tudatos odaszánása egy szívnek, a bűnbánat és a feloldozás által. Egyben emlékvacsora, amikor arra emlékezünk, Aki az életét adta a bűnösökért. „...ezt cselekedjétek, valamennyi-szer isszátok az én emlékezetemre.”

1 Kor. 11,25/b.

Az úrvacsora szent, de nem üdvadó cselekmény. Jézus nem azt mondta, hogy aki veszi az Ő testét és issza az Ő véréát az üdvösségre jut. Sok gyülekezetben azt gondolják – talán nálunk is néhányan – a hívek közül, hogy a szent jegyekkel való élésnek, önmagában (ex opere operato) üdvyszerző hatása, eredménye van, adott esetben mindenféle szívbeli töredelem és bűnvalló ima nélkül is! De ez nem így van. Ravasz László írja Kis dogmatikájában: „A sákramentum hatása nem a jegy erején alapszik, mert a jegynek nincs semmi üdvközlő hatása...”

Az úrvacsorában nem működik semmilyen automatizmus, azaz, hogy aki magához veszi a szent jegyeket, önmagában ettől örök életet nyerne! Ilyet soha nem mondott Jézus. Az úrvacsora a Jézusban való üdvözítő hitet nem kiváltja, hanem a megerősíti! Egyház, gyülekezeti élet ott volt, van és lesz, ahol élő ige hirdettetik, ahol a megfeszített és feltámadott Jézus Krisztus áll a középpontban. Úrvacsora nélkül – ha mindannyiunknak nagy hiány is járja majd át szívét – lesz ünnepi istentisztelet. Ige nélkül volna lehetetlen az.

A második kérdés az, hogy kire bízta Jézus az úrvacsora kiszolgáltatását. Az Úr a szent jegyeket az apostoloknak, első papjainak adta, őket jogosította fel a kenyér és bor további kiszolgáltatására. Ők pedig később olyan, a gyülekezetek élére kijelölt emberekre bízta, akiket a Szentlélek kiválasztott, hitelesített és akiket a tanítványok – többségükben –

kézzrátétellel megáldottak, akik így felhatalmazást nyertek. Ez azt jelenti, hogy Isten a szentségek kiszolgáltatását kezdetektől fogva a papságra bízta. Jelenlegi hatályos egyházi törvényünk előírása szerint, a felszentelt lelkészeknek kötelessége hogy: (...) „az istentiszteleti alkalmakra felkészüljön, azokat az egyház rendtartása szerint pontosan megtartsa, gondoskodjon a sákramentumok hitvallásaink szerinti helyes kiszolgáltatásáról.” Egyházi törvény 91. § (1). Hitvallásos iratainkból is egyértelmű ez: a Heidelbergi Káté 75. kérdés-feleletéből, és a Második Helvét Hitvallás XIX. fejezetéből. (utánakereshetőek).

Amennyiben az úri szent vacsora a lelkészhez és gyülekezetéhez kötötten nem kiszolgáltatható, mi a helyes eljárás?

Mi az eddigiekből következően arra jutottunk, hogy Isten ígéjén túl, hitvallási irataink, törvényeink figyelembevételével akkor járunk el lelkiismeretünk szerint is helyesen, ha nem osztjuk ki a szent jegyeket egészen addig, ameddig erre a templomban, lelkipásztori szolgálattal nem lesz módunk.

Tudjuk, hogy ezzel együtt megtiltani nem tudjuk a szent jegyekkel való otthoni élést, de arra kell, hogy kérjük testvéreinket, hogy véletlenül se tegyék hiábavalóvá magunkban ezt a szentséget. Megemlítjük Pál apostol figyelmeztetését is: „Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úrnak testét, ítéletet eszik és iszik önmagának.” 1 Kor. 11,27-29.

Mit ajánlhatunk a testvéreknek? Azt, hogy amint tarthatunk nyilvános istentiszteletet – legyen az bármikor –, megterítjük az Úrnak szent asztalát, hogy bűnbánattal és hálaadással élhessünk.

Mindezekről előzetesen részletesen írtam a presbitereknek. Kérjük a testvérek belátását és szíves megértését is!

Arra kérem minden testvérünket, hogy az ünnepi istentiszteletek előtt legalább fél órával kezdjen el ráhangolódni az alkalomra. J. S. Bach valamelyik lélekemelő művének, esetleg más keresztyén zenének a hallgatásával, vagy amennyire mód van rá, tudatos külső-belső elcsendesedéssel, fohászkodással. Készüljünk a körülményeinkhez és lehetőségeinkhez mértén méltó módon Megváltónk halálának és feltámadásának ünnepére!

Kívánom, és Istenünket kérem, hogy legyen áldás gyülekezetünkön!

Takaró Tamás Dániel
lelkipásztor

„Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.” Mt. 24:35.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Novák Luca, Budai Kevin Noel, Ferenc-Körmendi Bendegúz Ákos, Kovács Bence testvéreinket.

Megeskestük:

Mátyási Zoltán és Egry Henrietta testvéreinket.

Eltemettük:

Novák Endre Sándor, Fazekas Ferenc, Vitéz Zsolt Sándor, Erdélyi Józsefné, Horváth Sándorné, dr. Gellényi Árpádné és Godó István testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei:

Január 1. Évnyitó, áldást kérő istentisztelet.

Január 19. Pocsaji Miklós szolgálata, helyettes lelkészi tisztjének lejártaival, elbúcsúzása a gyülekezettől. Fellebbezés hiányában, beszámol a lelkészi választás lezárultáról.

Január 20-24. Egyetemes imahét a Klapka téri templomban, a kerület protestáns gyülekezeteinek részvételével.

Január 22. Gyülekezetünk lelkipásztorának, kórusának szolgálata az imahéten.

Február 6. Első imaközösségi óra.

Február 9. Presbiteri gyűlés.

Február 16. Konfirmandus szülői értekezlet.

Február 23. Néhai Takaró Károly igehirdetése felvételről.

Március 8. Takaró Tamás esperes úrral készült életút riport megtekintése a Duna TV csatornán.

Március 1. Bibliavasárnap. A Vörösmarty Mihály Református Általános Iskola látogatása, bemutatkozása gyülekezetünkben, kórus szolgálat.

Március 14. Kárpátaljai adományok célba juttatása két fiatal presbiter segítségével.

Április 5. Virágvasárnap.

Április 6-9. Nagyheti előkészítő alkalmak.

Április 10. Nagypénteki ünnepi istentisztelet.

Április 12. Húsvétvasárnapi ünnepi istentisztelet.

Április 13. Húsvéthétfői ünnepi istentisztelet.

Az elkövetkező hónapok gyülekezeti eseményei

Május 28-29. Pünkösdi előkészítő alkalmak.

Május 31. Pünkösdvasárnapi ünnepi istentisztelet.

Június 1. Pünkösdhétfői ünnepi istentisztelet.

Táboraink időpontja:

Június 29. - július 3. Hittantábor.

Július 9-12. A Fífa és a Férfi kör hétvégéje.

Július 13-19. Agnus ifi tábora.

Július 20-26. Mini ifi tábora.

Július 27 - augusztus 2. Nagy ifi konferenciája.

Augusztus 3-9. Juvenis ifi tábora.

Szeptember 25-27. Presbitérium csendes hétvégéje.

Közlemények

Kedves Testvérek! A kialakult járványügyi helyzet miatt bizonytalanra váltak a korábban tervezett, szervezett alkalmaink, programjaink. A konfirmációt kénytelenek voltunk lemondani, a gyülekezet vezető lelkipásztorának beiktatási istentiszteletére új időpontot fogunk keresni. Szinte bizonyos, hogy az ökumenikus áldozócsütörtöki istentiszteletre sem lesz még

mód annak szokásos helyszínén, a soroksári gyülekezetben, azonban ezt megtartjuk itthon. A tavaszra tervezett keresztelők, esküvők későbbre tolódnak. Nyári úrkúti táboraink időpontját kitűztük, bízunk benne, hogy ezeket már megszervezhetjük és megtarthatjuk.

Örömmel jelentjük, hogy a húsvéti ünnepeket követően elkezdjük hétközi online alkalmaink tartását is. Tervezetten keddenként este fél 7-től bibliaórát, péntekenként ifjúsági alkalmakat fogunk tartani. Időszakosan kórusunk tagjai is „találkoznak” majd – az online térben – egymással és karnagyukkal. Nagyhéten elkezdjük a Facebook közösségi oldalon gyülekezeti csoportunk tagjai számára élő adásban, látható módon is közvetíteni az esti előkészítő alkalmakat. Tervezetten így is elérhetővé tesszük a további istentiszteleteket, egyéb alkalmaink egy részét is.

A nyilvánosan látogatható istentiszteletek időszakos szünetelése okán a perselypénzek, a hivatalunkba befizetett egyházfenntartói járulékok és egyéb adományok is megszűntek, így egyházközségi pénztárunk kiürült. Kérjük, hogy akik tehetik, legyenek kedvesek átutalni ezeket az összegeket. Bankszámlaszámunk: OTP Bank 11720001-20022552. Hálásan köszönjük azoknak, akik ezt a gyakorlatot már folytatják! A kialakult járványügyi helyzetre tekintettel idén nem küldünk ki borítékban Húsvéti körlevelet sem, ezt itt, a Gyülekezeti Hírmondó című újságunkban és a honlapunkon olvashatjuk. Nem szeretnénk senkit postai ügyintézással terhelni, ezért azt kérjük, hogy a hálaáldozatra szánt összeget is utalják át, vagy egy borítékban dobják be az Egyházközség postaládájába, névvel, címmel, megjegyzéssel (húsvéti hálaáldozat) ellátva. Köszönjük a testvérek szíves megértését, rugalmasságát, segítségét!

Gyülekezetünk évekkal ezelőtt alapítványt hozott létre Kapunyítás elnevezéssel.

Alapítványunk közhasznú, elsőrenden szegény gyermekek megsegítésére, táboroztatására, pihenésére, valamint kulturális rendezvények támogatására szolgál. Amennyiben testvérünk egyetért ezzel a céllal és kész segíteni, kérjük adója 1 %-ával támogassa Kapunyítás Közhasznú Alapítványunkat. A segítséget előre is köszönjük! (Alapítványunk adatait megtalálja még honlapunkon a pkre.hu-n is.)

Kapunyítás Közhasznú Alapítvány

Adószám: 18265596-1-43

Bankszámlaszám: OTP 11720001-20221816

IBAN: HU20 1172 0001 2022 1816 0000 0000

SWIFT: OTPVHUB

Célba érték a Kárpátaljára szánt adományok

Gyülekezetünkben márciusban hirdettünk gyűjtést a kárpátaljai testvéreink megsegítésére. A beregszászi régió a legszegényebb magyarok régiója, ahol nem csak a lakosság, de az egészségügyi dolgozók is súlyos hiányokkal küzdenek az alapvető eszközök terén is. Örömmel tudatjuk, hogy gyűjtésünk eredményeképp közel egymillió forint értékben érkeztek felajánlások. Tisztítószerek, fertőtlenítők, orvosi lázmérők és védőfelszerelés, valamint több százezer forintnyi készpénz gyűlt

össze, melyeteket Brandenburg Ádám pót-presbiter társammal március 21-én szállíthattunk el Beregsurányba, ahol ezeket Nagy Béla, a Kárpátaljai Egyházkerület főgondokának megbízottja részére átadhattuk gyülekezetünk nevében. Hálásan köszönjük mindenkinek, akik felajánlásával hozzájárult rendkívül nehéz helyzetben lévő testvéreink megsegítéséhez. Kérünk mindenkit, hogy a hazánkat is sújtó járványhelyzetben hordozzuk imában a nehéz körülmények között élő határon túli testvéreinket is. Soli Deo Gloria!

ifj. dr. Takaró Mihály

A diakónia, ami segíthet megújulást hozni

Adomány Kárpátaljának

A keresztyénség több mint kétezer éves történetében mindig is fontos szerepet játszott a diakónia, vagyis az elesettek, a gyengébbek és idősebb testvérek közötti szeretetszolgálat. Egyháztörténetünk tanúsága alapján megállapíthatjuk, hogy minden korban az egyház hitének tükré a diakónia gyakorlása. Hiszen miből is következik a diakónia? Mitől más, mint

a szociális munka? Attól, hogy a diakónia „mozgatórugója” az, ha az ember maga is átélte a megváltás csodáját. Azt, hogy az egyedül tökéletes és büntelen Krisztus, odafordult hozzánk elesettekhez, betegekhez és a legnagyobb szolgálatot végezte el, megváltott bennünket. Az az ember, aki ezt átéli, úgy fogja érezni, hogy maga is szolgálni akar. Ez törvényszerű. Nem valamiféle nyereségvágyból, nem humanizmusból, hanem hálából. Hálából, hogy „visszaadjon” valamit abból, amit kapott. Ezért amíg lesznek a világon Krisztushoz tért keresztyén emberek, lesz diakónia is. Mert következik az egyik a másikból. Ezen a talajon állva hívtuk életre, ebben a nehéz történelmi helyzetben, a zömmel gyülekezetünk fiataljaiból álló önkéntes diakóniai csoportunkat. Ennek a csoportnak az a célja, hogy idősebb testvéreink válláról levegyük a koronavírus okozta helyzetben a bevásárlás, a gyógyszerek beszerzésének, postai ügyintézés terhét. Ezekben a nehéz időkben nem könnyű megtalálni, meglátni a jót. Éppen ezért a diakónia az, ami megújulást hozhat, hiszen a szeretszolgálat által, az idősebb és a fiatalabb testvérek újra egymásra találhatnak.

ifj. Kreisz János

a gyülekezet hatodéves gyakornoka

Kis harangtan

Amikor 4 hete elkezdődtek a vírus miatti korlátozások életünkben és csak néhányan lehettünk vasárnap a templomunkban, pár kongás után 10 órakor elhallgatott a nagyobbik harangunk. Az istentisztelet közvetítése után pár presbiterrel felmentünk a toronyba és a földön találtuk a kb. 15-20 kg súlyú nyelvét a nagyharangunknak. Rögtön látszott, hogy a felfüggesztését szolgáló régi bőrszalag szakadt el. Milyen jó, hogy azonnal Németh Béla bőrdíszműves presbiter társunk juthatott

eszünkbe, aki bizonyára megoldhatja „házon belül” majd a problémánkat. Így is lett, pár óra alatt sokkal erősebb bőrből másnap már az irodánkban volt a kijavított harangnyelv, már csak a visszaszerelését kellett megszervezni, amire csak most március 31-én, kedden kerülhetett sor. Előtte a torony két járható szintjét ki kellett takarítani a több évtizedes ott összegyűlt építési és madár piszoktól.

Minden bizonnyal vannak tölem sokkal jobban hozzáértők a gyülekezetünkben, magam soha nem gondoltam volna, hogy bőrs szakember lehet leghamarabb majd a két harangunk és azok szerkezeteinek karbantartásához. Ismét bebizonyosodott, ha egy „jó papnak holtig kell tanulnia”, akkor meddig lehet egy „világi embernek”?!

Olyan természetes, hogy valami évtizedekig működik, eszünkbe sem jut hogyan, mivel, milyen módon, hiszen elég megnyomni a gombot és megy „magától”.

Biztos van 20-25 éve, hogy fel sem mentem a toronyba. (Gyerekkoromban annál többet Takaró András barátommal, mert olyan izgalmas, titokzatos hely volt!) Az is eszembe jutott, hogy nyelv nélkül még egy harang is néma, hiába mozog és még eszembe jutott több minden a haranggal kapcsolatban általánosságban, de még több kérdőjel is élém jött. Mióta van harang, mióta harangoznak a templomokban, mikor és mire használták még a harangot és eszembe jutott még egy gyerekkori vicc is. Egy vészjelzést szolgáló haragnál, amit

sokáig nem kellett használni, de egyszer mégis riasztani kellett volna a kis közösséget valamiért, hiányzott a nyelve. Kérdezték utólag a harangozásért felelős embert, hogy miképpen oldotta ezt meg mégis azonnal, hiszen hiányzik a harang nyelve?! Erre azt felelte: Apám mindig arra intett, „Fiam, az életben először használd mindig a fejedet”!

A haranggal kapcsolatos ennél jóval komolyabb kérdésekben kicsit kutakodtam az interneten:

Az első nyomok szárított terméshéjból, agyagból és kőből készült kisebb harangok voltak, majd az ókori Egyiptomban már aranyból és ezüsből készült kis harangokat is találtak a régészek. Később Kínában már behangolt harangsorozattal, harangjátékot is megszólaltattak a Csou dinasztia idejétől kezdve. Az európai középkorban a keresztyén egyházakhoz a most is használt bronz ötvözetekből készített harangok, keleti kolostorokból, Oroszországból terjedtek el. A 6. század második felétől találtak nyomát a harangok templomi felhasználásának. Először szerzetesrendeknél szólt harang, imára hívott! VI. Sándor még a török invázió előtt adta ki rendelkezését arról, hogy imádkozzanak a magyarokért, győzelmükért, hogy megállítsák az oszmán sereget. A győzelem után rendelte el a déli harangot, ami ezután is imára hívogatott, misére majd istentiszteletre. Ma is ez a feladata! A templomi megszólaltatásuk kétféle módon terjedt el. Vagy az álló palástot üti meg egy kalapácsos szerkezet (Olaszországban sok helyen van így még a mai napig), vagy a harang egy lengő szerkezetre van felfüggesztve, így a palást hintaszerű mozgása közben ütődik a szintén mozgó nyelvhez. Magyar specialitás a nyelv rugóval, dróttal, esetleg laza kötéllel való lekötése, így a nyelv nem tud „felrepülni”. Ez utóbbi módon működik a templomunkban is a harangozás, körülbelül 40-45 éve már egy elektromágneses mozgató, húzószerkezettel. Korábban (gyerekkoromban) és azelőtt még természetesen kötéllel, kézzel kellett indítani,

majd fenntartani a „hintamozgást” a harangozás alatt.

Magyarországon már csak egyetlen harangöntő működik, az őrbottyáni Gombos Miklós, akitől már kértünk ajánlatot egy kisebb harangra majd Úrkútra.

1456-ban a világalomra törő oszmán sereget július 22-én nagy csatában megállító Hunyadi János és Kapisztrán János seregének győzelmére szól a déli harangszó is, melyet később VI. Sándor pápa rendelt el, hogy az egész keresztyén világban szólaljon meg, ezen túl jelezve, hogy a keresztyénség védelme és az összetartás minden időben és minden helyen fontos kötelességünk!

Ennek aktualitása semmit sem változott az elmúlt több mint 500 évben, napjainkra meg talán még fontosabb, mint valaha volt!

A mi harangjaink – nyilvános istentiszteletek hiányában is – minden úrnapiján megkondulnak, megtörik a vasárnap délelőtti csendet, jelezve, hogy az egyház él, az istentiszteletek zajlanak és imára szólítják az embereket ebben a mostani nehéz időszakban is!

Mindenért egyedül Istennek a dicsőség!

Szeretettel, 2020 különös Nagyhetében,
Brandenburg Sándor
főgondnok

Kitekintő

Évfordulók március 15 – június 15-ig

1685. március 21. 335 éve

Megszületett Johann Sebastian Bach, német barokk zeneszerző, orgonista, hegedűművész.

1795. március 25. 225 éve

Megszületett Vásárhelyi Pál mérnök, a magyar térképészet és a folyamszabályozás kiemelkedő alakja.

1885. március 29. 135 éve

Megszületett Kosztolányi Dezső költő, író, publicista.

1490. április 6. 530 éve

Bécsben 47 éves korában meghalt Mátyás király.

1820. április 7. 200 éve

Megszületett Klapka György magyar tábornok.

1735. április 8. 285 éve

Meghalt II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelem, hadvezér.

1860. április 8. 160 éve

Máig vitatott körülmények között meghalt gróf Széchenyi István.

1905. április 11. 115 éve

Budapesten megszületett József Attila költő.

1900. április 11. 120 éve

Megszületett Márai Sándor író, költő, újságíró (Egy polgár vallomásai).

1815. április 12. 205 éve

Megszületett Rómer Flóris Ferenc művészet-történész, a magyar régészet atyja.

1720. április 16. 300 éve

II. Rákóczi Ferenc a törökországi Rodostóba költözött a kuruc emigrációval együtt.

1830. április 16. 190 éve

Meghalt Katona József drámaíró, a Bánk Bán szerzője.

1660. április 18. 360 éve

Meghalt a mecénás fejedelemasszony, Lorántffy Zsuzsanna.

1605. április 20. 415 éve

Szerencsen a rendi országgyűlés Bocskai Istvánt választotta Magyarország fejedelmévé.

1870. április 30. 150 éve

Megszületett Lehár Ferenc magyar zeneszerző, karmester (A víg özvegy).

1900. május. 1. 120 éve

Meghalt Munkácsy Mihály festőművész (Ecce homo, Krisztus Pilátus előtt, Golgota).

1270. május. 3. 750 éve

Meghalt IV. Béla magyar király, aki a tatárjárás után újjáépítette az országot és újjászervezte az államot.

1620. május. 3. 400 éve

Megszületett Zrínyi Miklós gróf, horvát bán, költő, politikus, Zala és Somogy vármegyék örökös főispánja.

1835. május. 8. 185 éve

Megszületett Székely Bertalan festő (Egri nők).

1635. május. 12. 385 éve

Pázmány Péter bíboros, esztergomi érsek megalapította az első tartósan működő magyar egyetemet.

325. május. 20. 1695 éve

Nagy Konstantin római császár megnyitotta a keresztény püspökök első egyetemes zsinatát Niceában.

1910. május. 28. 110 éve

Meghalt Mikszáth Kálmán író (A Noszty fiú esete Tóth Marival, Szent Péter esernyője).

12május. május. 29. 815 éve

Királyvá koronázták II. Andrást, az első magyar királyt, akinek koronázási esküt kellett tennie.

1920. június 4. 100 éve

Aláírták a trianoni békediktátumot, melynek értelmében Magyarország elvesztette területének 72%-át, és lakosságának kétharmad részét.

Fekete István: Az ima

Az ima nálam nagyon régen kezdődött. Szinte emlékeim legelején. Ülök az ágyban és egy pár száraz, öreg kéz összefogja az enyéimet.

– Mondd, kisfiam... És én mondtam utána az imát. Az ágy puhasága simogatott, az est zsongított, az álom a szemem körül járt és én mondtam az imát, és gyöngye gyermeki képzeletemmel felemeltem lelkem az Istenhez. Később – a diákévek kamaszos rohanásában – az ima a templomot jelentette, ahol elcsitultak a zúrzavaros vágyak, lassúra vált a lépés, tompán

koppantak a szentelt kövek és az oltár előtt lobogó örökmécs mindig megmelegített, ha kinyújtottam feléje didergő kezemet. Ekkor már nem könyvből imádkoztam és nem is a régi kis imádságokat mondtam. A kivilágosodó értelem szavakat keresett, melyek újak, szépek voltak és csak az én örömeimet, bánatomat, kérésemet vitték az Örökkévaló elé.

Aztán jött az előbbi világégés és mindig mélyen megrendített az imára zendült kürtök rivalgása s a térdre hullt harctérre induló századok halálos csendje, ahol szinte érezni lehetett az elhagyott otthonok felé szálló gondolatokat, aggodást, szeretetet, igazi imát, ami hangtalanul szárnyalt a halál felé induló férfiak lelkéből.

Ó, milyen kicsik és mégis mennyire férfiak voltak ezek a katonák, akik káromkodva ébredtek, káromkodva feküdtek és csak itt döbrentek rá, hogy az igazi kiállás hitben, vérben, fájdalomban, betegségben - és imádságban akár ezrek előtt a nyílt terek porában: az egyetlen és valódi férfiasság.

Aztán jött a zuhanás Trianon halálos völgyébe. Jött a megalázás, a szégyen, az elesettség, szegénység, járvány és jöttek az imák. Az egész nemzet megtanult imádkozni és nem szégyellték már a férfiak sem – egy-egy „szóra” – befordulni a templomba. Ezek a férfiak többnyire megjárták a harctereket és megtanulták, hogy egyetlen félelem örökös csak – nem halálfélelem, hanem az istenfélelem. És ahogy az imádság felé fordult a nemzet, úgy emelkedtünk ki a halálra ítéltség posványából.

Amilyen csendesek lettünk, olyan hangos volt körülöttünk a győztesek páholya, és amilyen fennhéjázók voltak ők, olyan alázatosak lettünk mi, mert akkor éreztük már, hogy az alázatosságnál nincsen nagyobb a világon. És elhallgatott körülöttünk az erőszak süvöltése, mert halkan szólni kezdtek a kassai harangok és meghallhatták az egész világon, amikor a dómban a magyarok Te Deum-ot imádkoztak. Nagy, szent pillanatokban mindig az ima volt velünk, mellettünk, értünk. Nagy örömeinkben,

nagy sírásokban, csendben és viharokban: ima, ima. És most mégis mind több helyen hallom, olvasom, hogy valaki imádja a lencsefőzeléket, imádja a karóráját, imádja a kirándulást és a táncot. Préda lett ez a szó, melyet magyar paraszttól sohasem hallott senki, és elkopott lassan, mint a kocsmaküszöb.

Mindenki „imád” mindent. A lovát, a szeretőjét, a nyakkendőjét... megszenségtelenítve egy szót, az emberi lélek néma himnuszát, tisztaság, a kérés, a vigasz, a félelem, az istenkeresés egyetlen, utolsó felkiáltását, amikor már nincs semmi, de semmi segítség, mentsvár, csak az ima.

Ne imádj hát mindent, édes Magyarom, ne szórd lelked aranyát, nyelved szépségét a rombolás disznai elé, ne imádj semmit, csak az Istent, mert nem tudod, milyen idők jönnek és nincs az a vihar, mely elpusztíthatna, ha veled van az imádság és veled van az Isten.

Albrecht Dürer: Imádkozó kéz

Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged
(János 17,3)

Pesterzsébet, 2020. február 16.

Takaró Tamás, esperes

**„A TE ISTENEDNEK SZENT NÉPE VAGY
TE”**

Lectio: 5 Móz. 7, 6-9

„Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén. Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem azért választott titeket, hogy minden népnél többen volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok;

Hanem mivel szeretett titeket az Úr, és hogy megtartsa az esküt, amellyel megesküdt volt a ti atyáitoknak; azért hozott ki titeket az Úr hatalmas kézzel, és szabadított meg téged a szolgaságnak házából, az égyiptombeli Fáraó királynak kezéből.

És hogy megtudjad, hogy az Úr, a te Istened, ő az Isten, a hívséges Isten, aki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezerízíglén azok iránt, akik őt szeretik, és az ő parancsolatait megtartják.”

Alapige: 5 Móz. 7, 6 és 1. Kor. 27-30/a

„Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te.”

„Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse a bölcséket; és a világ erőtleneit választotta ki magának az Isten, hogy megszégyenítse az erőseket;

És a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse: Hogy ne dicsekedjék ő előtt egy test sem. Tőle vagytok

pedig ti, a Krisztus Jézusban.”

Kedves Testvérek! Különös mondat az, amit kétszer is felolvastam előttetek, és amelyik tulajdonképpen ennek a mai istentiszteletnek a központi igéje. Annak ellenére, hogy felolvastam aztán egy újszövetségi ígérést is, amely mintegy magyarázata és koronája mindannak, ami ebben az először felolvasott ószövetségi igeversben van. **„Az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te.”**

Nem mondok vele újságot, hogy sokféle nép élt, és sokféle nép él a földön a történelem során. Nagyon különösek, különbözőek, mások voltak ezek a népek. És ma is egészen mások. Mindegyiknek meg van a kultúrája, az irodalma, a zenéje, a nyelve, a hite, a vallása, a történelme, és nagyon különbözőek tudnak ezek lenni. Ezeknek a különböző népeknek különböző talán a büszkségük is, különböző a sorsuk, az útjuk, amit végigjárnak. Talán van köztük olyan, amelyikre úgy gondolunk, hogy de jó lett volna olyannak születni, közéjük születni. Aztán a népeknek megvan a maguk természete is, és az emberek vagy kimondják, vagy nem, de magukban besorolják, hogy ez egy békességes nép, ez egy mindig hupciáskodó nép, ez egy forradalmi lelkű nép, ez ilyen nép, ez olyan nép.

De amit most olvastam föl „szent nép”, ezek hol laknak? Ezek kik? Lapozhatod a térképeket, történelemlényveket, kultúrtörténetet. Kik ezek a „szent nép”? Ha tájékozódni akarunk ebben a kérdésben, akkor az Isten kijelentéséhez, a Bibliához kell folyamodnunk. **Mert a Bibliában Isten maga beszél egy népről, és ezt nevezi „szent népnek”.** „Az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te.” Kik ezek? Hol keressük őket? Miben mások vagy érdekesek?

Kedves Testvérek, arra kérdésre, hogy kik ezek, ki ez a szent nép, ott van a Bibliában a most olvasott igeversben a válasz, a mondat utolsó szavában. Elhangzik a kijelentés, és így fejezi be az Isten: **„Az Úrnak a te Istenednek szent népe**

vagy te.” **Te.** Gondoltad? Ezt mondja Isten az igéjét hallgató közösségnek, a gyülekezetnek. **Ez te vagy.** „*Az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te.*”

Testvérek! **Ez mi vagyunk, a gyülekezet, akik eljöttünk erre az istentiszteletre.** Amikor eljövünk egy templomba, jelen esetben eljöttünk ide ebbe a templomba, akkor tulajdonképpen arra vagyunk kíváncsiak, hogy **mit mond rólunk és nekünk az Isten.** Amikor én felnyitom a Bibliát vagy a gyülekezet új lelkipásztora, vagy a fiatal lelkészünk felnyitja a Bibliát, abból fogjuk megtudni, hogy mit akar velünk az Isten. Aki nem ezért jött templomba, az nyugodtan minden szégyenkezés nélkül álljon föl és menjen el. Mert én nem fogok másról beszélni, ha mégis másról beszélnek, akkor küldjetelek el. Mert csak egyről beszélhetek, amiről Isten beszél, hogy ki is vagyok én, és mit akar velem az Isten. Ez a templomi istentiszteletek egyetlen értelme. Rosszul hallgatja, aki nem ezt akarja megtudni, mert Isten mindig erről beszél.

Már az magában csodálatos dolog, hogy az Isten beszél! És az is csodálatos, amit mond. „*Az Úrnak a te Istenednek szent népe vagy te.*” Ez a te, tehát mi vagyunk. Figyeljétek az előtte lévő szót, mert az fontos. Nem azt mondja, hogy az Úrnak, a te Istenednek, a szent népe kellene, hogy legyél, vagy hogy majd azzá leszel egyszer. Nem ezt mondja. Azt mondja, hogy vagy. „*Az Úrnak a te Istenednek szent népe vagy.*” **Nem elvárja és nem követeli tőlünk az Isten.** Nem elvárja tőlünk, hogy azzá legyünk, nem követeli tőlünk, hogy illik, hogy azzá legyél, hanem kijelenti, állítja. **Azt jelenti ez, hogy Isten maga döntött így rólunk, hogy mi Istennek szent népe vagyunk.** Nem elvárja, nem kéri, nem parancsolja, nem ígéri, hanem kijelenti. Emeld föl szépen csendben magad ott a széken, húzd ki! Óriási üzenet, nem? Istennek szent népe vagy te, aki erre a mai istentiszteletre, ebbe a gyülekezetbe, Isten házába megérkeztél.

Mint egy tényt mondja ki az Isten. És tudjátok, ha én mondanám én tévedhetnék joggal, de nem én mondom. Isten mondja: „*Szent népe vagy te.*”

Gondolkozzunk el azonban azon Testvérek – főleg, akik régóta idejárunk már, talán konfirmáltunk, szoktunk úrvacsorázni, talán Bibliát olvasunk, talán az átlagosnál többet járunk templomba, - hogy hányszor hallottuk mi már Istennek egy-egy nagy kijelentését életünkben? Hány bibliai ige van aláhúzva már a Bibliában, mert egyszer meghallottad, neked szólóan. Talán bele is rendült a szíved, a lelked. Talán egy évnyitó ige, ami bent van az énekeskönyvedben. Milyen megrendítően nagy dolgokat mondott már ki az Isten! Mi lesz ezeknek a sorsa? Mi lett a sorsa? Hány nagy kijelentését hallottad már Istentől? Most ezt mondja: „*Istenednek szent népe vagy te.*”

Tudom, Testvérek, hogy amikor kimondom ezt a szót, hogy szent, akkor ellenvetések és kételkedések támadnak bennünk, hiszen jól ismerjük mi önmagunkat és nagyon jól tudjuk, hogy mennyi baj van a mi hívő életünk szentségével. Minden hívő ember tudja, hogy ha én magam szentnek mondom magam, akkor hazug és képmutató leszek a magam szemében is, önmagam előtt is, hiszen egyetlenegy pillanatra nem tudtam, és soha nem is voltam szent. És hogyha ezt őszintén végiggondolja az ember, akkor az van bennem, hogy az egész hívő életem önmagam előtt is kétségbeejtő. Egyetlenegy pillanatra nem tudtam szent emberként élni. *Uram, hogy mondhatasz ilyet?* Sokan ebbe keserednek bele és hagyják abba az egész keresztyénnek mondott életüket: *Ez nekem nem megy, soha nem is ment. Tele voltam szentségtelen gondolatokkal, indulatokkal, szavakkal, tettekkel.* És vádolni kezdi az ember önmagát ezért az egészért.

De hadd mondjam, hogy az ördög az, aki ilyenkor besegít ám nekünk. Ő a nagy vádoló a Biblia szerint. Ő vádol, az ördög, sietve besegít,

hogya el ne fogadd, amit Isten rólad döntött és kijelentett. „Isten népe szent vagy.” A vádoló mondja: *Még hogy te lennél a szent? Na ne! El ne fogadd, amit Ő mond rólad, hogy szent vagy! Ugye te se hiszed komolyan? Ugye nem hiszed magad se önmagadról, véletlenül sem, ha ismered önmagadat?* Pont ilyenek a szentek, mint én? És lehet, hogy a családod is megmosolyog: *Mit keresel te ezek között?* Lehet, hogy te is szégyenkezve gondolsz rá.

Aztán megszólal a mindig **önveszélyes szívünk**. Mert tanuljátok meg, a szívünk mindig önveszélyes. Mese az, hogy mindent tud, mindent érez, dönts aszerint. Halálos út, eltévesztett út, hogy *Hallgass a szívedre*. Csupa rossz döntést hoz a szívünk. Mit gondoltok, akik elváltak, azoknak a szíve mit súgott, amikor házasságot kötöttek, ha már a házasság hete végén vagyunk. *Jól döntöttél, jól érezted!* És amikor egymásnak mennek emberek: *Én csak a szívem szerint szóltam!* Ja, hogy te abba belepusztulsz, hát Istenem... *De én a szívem szerint.* „Csalárd a szív” – mondja a Biblia. Mindennél csalárdabb bennünk a szívünk. Önveszélyes a szívünk. És az önveszélyes szívünk is elítél bennünket szentség dolgában. De olyan jó, hogy Istent nem hatja meg az önmarcangolásunk, nem hatja meg az önvádolásunk, nem vonja vissza, állhatatosan ragaszkodik a kijelentéséhez, a döntéséhez, hogy: „Istenednek szent népe vagy te.”

Igen, ez a most Isten kijelentését halló, hallgató nép a gyülekezet. Valljuk be őszintén, hogy Istennek ezt a döntését, kijelentését, hogy „Istennek szent népe vagy te.”, egyszerűen nem lehet megérteni. Az igazság az, hogy nem is értjük Istennek ezt az állhatatos kijelentését. Tudjátok, hogy miért nem? Azért, mert ezt az egész kérdést, mint ahogy Isten minden kijelentését, amit mondott nekünk és mond, rossz irányból nézzük. Ha azt mondja Isten nekünk, hogy „szent vagy”, mit csinálunk? Először magunkra nézünk. Ez a rossz irány. A

hívó élet értésének csak úgy van jó iránya, ha nem én vagyok és nem te, azaz nem a hívő ember hívősége, a hitbeli teljesítménye, a hitbeli lelki állapota. Mindig ezzel kezdjük. Mi szokott a vége lenni? Becsukom a Bibliámat, nem kulcsolom össze többé a két kezem, vasárnap reggel nem indulok Isten házába. *Mert Uram, egy ilyen, mint én...* Az irány rossz.

Nézzünk az ige biztatása szerint Krisztusra, és most kezdődik a titokjárás. Ha magunkra nézünk, rossz irányba nézünk. Ne magadra nézz, ne magad felé tekingess. **Nézz kizárólag Krisztusra, mert Ő szent egyedül.** Ezt még ki fogom fejteni. **Rajta kívül nincs egyetlen szent sem, nincs Jézuson kívül egyetlen szent sem, csak az Ő népe. A szentség eredete, minden szentségnek, ami a mennyben van, vagy a földön van, az eredete és a középpontja, ahol Krisztus függ a kereszten.** Sokat beszéltünk a házasság hetében, én magam is kétszer is két csoportban is, és sok jószándékú dolgot olvastam. Testvérek, semmi nem oldódik meg egy házasságban sem, csak a keresztnél. Az életed semmilyen dolga nem oldódik meg, akármit csinálsz, csak ott, ahol a Krisztus függ a fán. Mert Isten minden szentségnek és minden életnek a középpontjába a Krisztus keresztféjébe tette. A házasságoknak is, az emberi kapcsolatainknak is. A hívőségünknek is nem én vagyok a középpontjában. Aki azt hiszi egy egész életen át, az előbb-utóbb otthagyja Istent, mert csalódik. Ő azt mondja, az Istenben, valójában magában.

„Az Úrnak a te Istenednek szent népe vagy.” Hihetetlen? Ha magunkra nézünk, akkor igen, de ez a rossz irány. Hívó embernek tartod magad? Ha azt nézed, hogyan éled a hívőségedet, akkor csak azt mondhatod, nem. Nem hiszek én el Istennek semmit, nem csinállok meg én abból semmit, amit az Isten mond. De ha majd egyszer úgy mered a hívőségedet nézni, hogy a keresztre nézel, akkor itt maradsz a keresztnél és hívő ember leszel és maradsz. Ha

magadra nézel, megunod az egészet, mert utálatos is. Így fogsz elspriccelni, mint a villám. Ne nézz magadra, ha hívő embert akarsz látni. Ne nézz magadra, ha szent életet akarsz látni. Ne nézz magadra, rossz az irány. **Csak a keresztt az egyetlen, minden ott lesz valósággá, léletté és gyógyulttá.**

Kedves Testvérek, tanuljuk meg: **a Szentírásban Krisztuson kívül senki nem neveztetik szentnek.** Barth Károly, a huszadik század egyik legnagyobb protestáns teológusa egyszer végignézte így a Bibliát. Egyetlenegy emberre, senkire nem mondja így a Biblia, hogy szent. Se kicsi szent, se nagy szent. Nincs ilyen a Bibliában. **Csak Jézusra mondja és Isten népére mondja.** Egyetlen egy emberre nem mondja a Biblia, hogy ez egy szent ember. Nem véletlenül.

A szenteknek a Biblia a gyülekezeteket nevezi. Aki ismeri az Újszövetség könyveit, Pál apostol sorban úgy szólítja meg a korinthusi, efézusi, jeruzsálemi, római gyülekezetet, hogy: *„Ti Rómában élő szentjei az Istennek.”* A gyülekezet szólítja meg. És tudjátok mit csinál utána? Elmondja a szent gyülekezet tagjainak szentségtelen bűneit. **És mégis meri a gyülekezetet szentnek nevezni Jézusra nézve.** Mert azt mondta az Úr Jézus a főpapi imájában: *„Én érettük”* – nem egyes számban, hogy Jánosért, Jóskaért, Marikaért – *„odaszentelem magam.”* Miért? *„Hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban.”* Ezért merték az első keresztyének kimondani a közösségeikre, hogy a szentek közössége. Ezért kell az apostoli hitvallásunkban ezt mondani: *„Hiszem a szenteknek közösségét.”* Ez a gyülekezet. Nem Szent József, Szent Benedek. A gyülekezet, az egyház. Ezért aktuális mindig a megszólítás: *„Te az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy.”* Te, aki hallgatod ezt.

Azért merem ma délelőtt, ezen az istentiszteleten, mintegy Isten szócsöveként kimondani nektek: ***Te gyülekezet, aki eljöttél ma***

ide, az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy. Persze jól tudjuk mi azt, hogy attól, hogy valaki ide betámolygott, vagy tudatosan jött, hívták vagy lökdösték, kérték vagy csalogatták, attól, hogy most belépett ebbe a templomba, eljött erre az istentiszteletre, itt van velünk, nem azt jelenti, hogy szentté lett. Mert a szentté létele a Szentlélek munkája. Amikor Isten Lelke a hirdetett ígét valakinek a szívébe léletté teszi, el meri hinni, Isten előtt bűnbánatban meghajtja magát és meghallja Isten feloldozását. **Azután Isten Szent Lelke adja a bizonyosságot is, hogy mi már Isten tulajdonai vagyunk, Isten gyermekei.**

„Az Úr ismeri az övéit.” – mondja Pál apostol. Én nem ismerlek benneteket. Az Úr ismeri az övéit, ezért Ő az, aki a végén majd azt fogja mondani, hogy: *„Jöjjetek én Atyámnak áldottjai.”* Vagy azt fogja mondani, hogy: *„Távozzatok tőlem ti átkozottak, sose ismertelek titeket.”* **Az én dolgom semmi más, minthogy prédikáljak arról, hogy Istennek van egy szent népe, és ez itt egy szent gyülekezet, és ebbe hívogassalak bennőtöket.** Ennyi a dolgom, hogy közülünk egy se vesszen el, hanem egyszer megtérjen, és élete legyen. Igen, te, aki eljöttél ide, Isten úgy döntött felőled megelőlegezve mindent, hogy te az Ő szent népe vagy.

Ez soha nem a távollévőknek szól. Ezért szörnyű, amikor valaki elkerüli a templomot. Mert amit az Isten ajándékképpen mond, az csak mindig annak szól, aki hallja. Aki bármilyen vélt, nem valóságos kifogással kerüli az Isten házát, sose hallja meg Isten jó hírét, Isten szeretetét, bocsánatát. **Sose hallja meg, amikor az Isten azt mondja neki, hogy most csöndesedj el, hajtsd le a fejed és add át a szívedet és örök életed van.** Micsoda végzetes hiba. Azoknak szól ma is, akik hallják: *„Te az Úrnak a te Istenednek szent népe vagy.”* Az Isten először szól, elmondja a hírt, aztán vár, hogy reagál a szíved és ha Őrá nézve mered

hinni, akkor Ő maga benned megpecsételi. Én nem tudom. Nem tudom rád olvasni, beléd beszélni. Ő tudja belülről megpecsételni benned.

Másik, amiről ez az Ige szól az az, hogy Isten természetéhez, vagy hogy mondjam jól, Isten működéséhez hozzátartozik, hogy **Isten először mindig beszél, aztán vár, aztán a beszéde szerint cselekszik.** Soha nem csinálja másként. Isten először szól, ezen vagy jelen most, aztán vár, hogy mit csinálsz azzal, amit Ő mond neked, s aztán amit kimondott, aszerint fog cselekedni veled. **Az Isten természetéhez hozzátartozik az is, hogy kiválaszt.** Ez egy egészen rendkívüli dolog. A Biblia első lapjától kezdve látjuk ezt a kiválasztást. Megszületik az első testvérpár Kain és Ábel és a kettő közül az egyiket kiválasztja Isten. Nem tudjuk, hogy miért csinálja ezt. Nem tudjuk, hogy mi a mértékegysége. Ott van Ézsau és Jákób. A kettő közül egyet, Jákóbot kiválasztja magának. Kiválasztja magának egy akkád népből Ábrahámot, hogy minden hívők atyja legyen. Miért nem más? Így tetszett neki. Kiválasztja Mózeszt. És az egyesek választásán folyamatosan menve kiválaszt magának a népek közül egy népet. Ez Izrael. Nekik hirdeti meg először ezt a különös, csodálatos mondatot.

Kedves Testvérek! **Istennek ez a megszólítása először nem a keresztyéneknek szólt, hanem a zsidóknak, Isten ószövetségi népének, akit a népek közül választott ki magának.** De az Ószövetség Istene ugyanaz, aki az Újszövetség Istene. És most mondok egy nehezetet, ezt nem is lesz könnyű megrágni, de csak mondom. Ha Isten az Ószövetségben Izráelt, mint szent népet szólítja meg, ezt éppen azért teszi, amiért az újszövetségi népet is szent népnek nevezi. Miért hívja Isten az Ószövetségben éppen Izráelt és az Újszövetségben éppen az egyházat egyformán szent népnek? Ez egy rendkívüli és különös dolog. **Azért különös, mert Jézusra nézve, Őérette lesz, lehet csak egy nép Isten előtt szent.** Csak a kereszten függő Krisztus Jézusért.

Hogy mondja egy helyen az írás: „*Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.*” Jézus a tegnapnak is a megváltó Jézusa, Izráelnek is a megváltó Jézusa, az Ószövetség népének is a megváltó Jézusa. Gondoljátok csak el, hogy amikor Isten megteremti Ádámot és Évát a földnek porából – ugye a föld porának nincs rassa, az nem test és vér, nincs faja, fajtája - kiformalja a földnek porából az első emberpárt. Életnek leheletét leheli beléjük és élő lélekkel lesznek. Elhelyezi őket az Éden kertjében. Mit mond a Biblia, mi van az édenkert közepén? Olvassátok el! Oda helyezi az élet fáját. Nem a jó és gonosz tudásának fája ez, hanem az élet fája. Ez lesz a Golgotai kereszt. **Még nincs bűneset, még nincs elbukás, de az Isten, a szabadító Krisztus Jézus golgotai keresztyét elhelyezi az Éden Kertjébe, hogyha bukna az ember, erre a keresztre nézve legyen bocsánat és újrakezdés.** Aztán mikor elbukik az első emberpár a kígyó kísértésére, akkor Isten azt mondja, jön az asszony magva, és a kígyó fejére fog taposni, legyőzi a gonoszt. Ott megígéri már a kígyó fejére, a Sátánra taposó Jézust, az első bűnesetben még az Éden kertjén belül. Aztán eljön Jézus és felmegy arra a keresztre és elkezdődik Isten új szövetsége.

Testvérek, minden esetben különös és titokzatos Isten kiválasztása. Miért? Azért, mert soha nem érdem szerint választ. Nem kiválasztás szerint választ. Sem az Ószövetségben, sem az Újszövetségben. „*Minden népek közül a legkevesebb te vagy.*” – mondja Izráelnek, amikor kiválasztja. „*Nem találtam kisebbet.*” Egy kis pontocska vagytok, senki. Mégis őket választja. Nézzétek eljön Jézus, kiválaszt tizenkét tanítványt. Bocsánat, hogy így mondom, csak értsétek jól. Csupa írástudatlan, egyszerű embert. Ki akarná a keresztyénséget rábízni tizenkét ilyen emberre? Ott is hagyják, elárulják, megtagadják, mindent megcsinálnak, ami emberi aljasság van.

Erről beszél Pál, amikor ezt mondja Isten kiválasztásáról: „*A világ bolondjait választotta ki az Isten.*” Tisztelettel jelentem én is ez vagyok, a világ bolondja vagyok. A világ szemében tudom, hogy bolond vagyok, de ez engem nem érdekel. De hogy folytatja? „*Azért választotta ki a világ bolondjait Isten, hogy megszégyenítse a bölcseket, aztán a világ erőtleneit választotta ki magának Isten, hogy megszégyenítse az erőseket, a világ nemteleneit és megvetetteit, a senkiket választotta ki az Isten, hogy a valamiket megsemmisítse. Azért így, hogy senki ne dicsekedhessen Őelőtte.*” Rám még ráadásul az igehirdetés bolondságát is rám bízta. Nem csak bolond vagyok, hanem amit csinálók az is bolondság. Persze, így volt ez az első perctől kezdve, hogy van, akiknek ez bolondság. De képzeljétek el, hogy Isten hatalma mekkora, hogy azt mondja, hogy rendben van, a világ szemete, alja, rajtatok keresztül nyerek meg a világot. Hogy jutok el egy emberi élethez? Az igehirdetés bolondsága által. Ki merne ilyet csinálni? Prófétaakat kéne választani, óriási szónokokat, hatalmas embereket, nagy szövetségeseket. Istennek meg tetszett, hogy egy ilyet is, mint én, kiválasszon. Nem különös? Dehogynem! És tetszett, hogy kiválasszon téged.

És erről szólok még valamit. Miért választ ki az Isten egy szent népet? Testvérek, céllal. A szent nép voltunk sohasem öncél. Nem arról szól, hogy nekem jó legyen. Az én kis lelkem locsolgatom, ápolgatom, világítok neki, sózom, kényeztetem. Nem ezért vagyunk szent nép. A világért vagyunk. Tudjátok miért? **Isten nem akarja, hogy egyetlen nép is elvesszen**, ezért minden népben, nincs olyan nép, amelyikben nem, **minden népben van szent népe, kiválasztott**. Nem jöttél még rá, hogy a lakóházban, ahol élsz, azon a tíz emeleten te vagy az? Tudják, hogy ki vagy? Pedig nem véletlenül vagy. Isten a tíz emeletet meg akarja nyerni, mint ahogy a gadarai ördögöst

meggyógyítja és tíz görög város papja lesz. Az örült. Nem jöttél még rá, hogy az utcában te vagy? Céllal vagy az, ami vagy! Nem azért, hogy lapíts, hogy szégyelld a Krisztus evangéliumát.

Világos, ha azt kell mondani, hogy *Nézz rám, ilyen egy hívő!* Akkor csöd. Megértelek. Én se mutogattam soha, hogy: *Hívő akarsz lenni? Akkor nézz ide. Így néz ki egy hívő.* Ezt biztos nem mondom soha, mert nincs mit mondanom. Arról szoktam beszélni, hogy Ő ki, a Krisztus Jézus. Akinek még egy ilyen is elég. Értitek? Hirdetem: *Istennek szent népe vagy. Így döntött az Isten felőled, és azért választott ki, hogy betöltsd azt, amiért vagy, hogy áldásul legyél.* Ezért mondja Jézus a missziói parancsban: „*Elmenvén széles e világra...*” Tehát a keresztyénség nem otthon ülés, a hívőség nem bezárkózás, a hívőség azt jelenti, hogy: „*Elmenvén tegyetek tanítványokká minden népeket megkeresztelvén őket.*” **A hívőség azt jelenti, hogy ahol az Isten adott, hogy só legyek és fény, azt ne tegyem véka alá, ne rejtsem el, hanem tegyem oda, ahova való, a hitetlen munkatársam mellé, a hitetlen barátaim mellé, hogy el ne vesszenek.**

Nem önmagadért vagy keresztyén, eltévesztetted, ha így gondolod. A szent nép mindig céllal van, és ez sohasem öncél. Nem érted szól az ige, rajtad keresztül akar szólni másoknak. Szól minden népnek, mert Istennek kell minden nép, a te néped is rajtad keresztül. Azt mondod, kevés vagy? Biztos igazat mondasz. Azt mondod erőtlén vagy? Igazat mondasz. De ne is magadra számíts, mert akkor el se indulsz, ki se nyitod a szád, meg se fogsz szólalni. Ugye, milyen jól dolgozik az ördög? *Vádold csak magad! Ütögesd csak magad!* De nem így kell.

Az Úrnak, a mi Istenünknek itteni szent népe Jézus Krisztusért, a szabadító Krisztusért mi vagyunk, te és én, akármilyenek vagyunk. Isten kijelentette, hogy így döntött. Most már

csak akkor nem lesz így, ha te nem hiszed és nem akarsz. És így lesz, ha merted hinni és akarsz.

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap 10 órától meghatározatlan ideig,
online istentiszteletet tartunk.

Kedden este 18.30 órától online bibliaórát
tartunk.

(Férfi, FIFA és a csütörtök délelőtti bibliaóra
helyett egy alkalmat).

Pénteken – tervezetten – a megszokott időben
ifjúsági alkalmakat.

(Hogy milyen formában, ill. a technikai
feltételekkel, ezekről a kérdésekről még
egyeztetnek a csoportok, ifi vezetők,
technikusok, lelkészek. Az érintetteket
értesítjük.).

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9-12
(telefonos ügyintézés).

Személyesen a temetés bejelentésre érkezőket
fogadhatjuk.

100 főnél kisebb rendezvény...
Istentisztelet 2020. március 15.

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás Dániel lelképásztor